

కథానిక

“మన ఏసోబు ఇంట్లో ఉండమన్నాను” అమె అభిప్రాయం కోసం చూసినట్లుగా అగాడు. అమె ఏమీ జవాబియ్యలేదు. ఓసారి ఓరగా నారాయణ వైపు మాత్రం చూసింది.

సోమయాజులు లేచాడు. అతనితోపాటు నారాయణ కూడా. వ్రక్కనే ఉన్న మరొక రేకుల పెద్దలోకి వెళ్ళాక...

“ఇదిగో!... అబ్బాయ్!... ఇక నుంచి ఈ గది నీది ఇక్కడే ఉండు. ఏం కావాలన్నా అదుగు” సోమయాజులు వెళ్ళిపోయాడు. నారాయణ ఒక్కడే ఆలోచనా నముద్దంలో కొట్టుకుపోతూ, రెండు మోకాళ్ళమీదా తల పెట్టుకొని కూచున్నాడు.

అమె

లుంబినీ పార్క్ దగ్గర వున్న సాగర్ రెలింగ్స్ ఆనుకొని, నగం నిడ, నగం మెలుకువతో నీరసంగా జోగుతున్న నారాయణ.

“ఎవరదీ” అన్న కేకకు ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు.

“నే నే” చాలా నీరసంగా వచ్చింది నమాధానం.

“నేనంటే? నీ పేరేంటి” వివరం అడిగాడు సోమయాజులు.

“నారాయణ” తలదించుకునే అన్నాడు.

“ఇక్కడేం చేస్తానన్నావు? కూడు తిన్నావా? పొద్దుతేల నుంచి నూత్నన్నాను, అంగుళం కదలేదు, దబ్బు లేవా?”

నమాధానంగా కళ్ళలో తిరిగిన నీరు చొక్కా అంచులకు తుడుచుకున్నాడు నారాయణ. సాయంత్రం రద్దీ మొదలవడానికి ముందే ఇంటికెళ్ళి కూడు తినేసి రావడం సోమయాజులు దిన చర్య. ఈరోజు వంటరిగా కాకుండా, నారాయణను తీసుకొని ఇంటికి చేరాడు.

‘సోమయాజులు’ రూపాన్నిబట్టి పేరును ఊహించలేం, పేరుని బట్టి మనిషిని పోల్చుకోలేం. ఏ పుల్లయ్యో, ఎల్లయ్యో, ఎంకన్న లాంటివి అతడి రూపానికి నరివడే పేర్లలా తోస్తాయి. లుంబినీ పార్క్ ఏరియాలో వేపిన అటుకులు, శనగలు, ఉల్లిపాయలు కలిపి నిమ్మరసం చిలకరించి అమ్ముతుంటాడు. భార్యకూతురూ తప్ప వేరే ఎవరూ లేరు.

“ఎలా వదుకొంటావు? ఈ గదిలో

జీవనది

ఖైరతాబాద్ రైల్వే స్టేషన్ వక్కగా కట్టిన ఫ్లైఓవర్ బ్రిడ్జి కింద చోటు చేసుకున్న రేకుల పెద్దల దగ్గరకు చేరారు వాళ్ళిద్దరూ...

“అననూయా” అన్న పిలుపుకు నుమారు ముప్పై సంవత్సరాల వయసున్న అమె, రేకుల గోడకు వేలాడదీసిన పోలిథీన్ నంచీల కర్డెన్ తొలగించి చూసింది.

సోమయాజులూ, అతడి తోటి వచ్చిన యువకుడూ, ఆ పెద్దలోకి అదుగు వెళ్తారు. అప్పుడప్పుడే నంధ్య చీకట్లు ముసురుకుంటు న్నాయి. ఆ పెద్దకి వైకప్పు లేదు. ఎత్తుగా ఉన్న బ్రిడ్జి తాలూకు సీలింగ్ వైకప్పు దూరంగా

- డోక్టర్ శ్రీనివాస్

ఇనిస్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఇంజనీర్స్ ఎదురుగా వెలుగు తున్న నియాన్ లైట్లు వెలుతురు, వై నుండి పెద్దలో వల్చుగా వరుచుకుంటోంది. ఎల్లకీసీటి లేని లోటు తీరుస్తోంది.

“కూచో! ఎంత సేవలా నిలబడుంటావు.” దిక్కులు చూస్తున్న యువకుడు తలవంకించి సోమయాజులు వక్కనే చతికిలబడ్డాడు.

“ఇతని పేరు నారాయణ” భార్యకి వరిచయం చేసాడు.

సామానేం లేదు. ఉండు నాకాడ గోనెనంచీ లుండాల నూత్తాను" అంటూనే మూడు గోనె నంచలతో ప్రత్యక్షమయింది వక్క పెడలోనే ఉంటున్న సీతాలు. మొహమాటంగానే తీసు కున్నాడు. రెండు వక్క వరుచుకుని, ఒకటి కప్పుకునేదానికి ఉంచుకున్నాడు.

"ఈ ఇంట్లో ఇంతకు ముందు ఏసోబు, అనే కుమ్మరోగపోడు ఉండేవాడు. ఆడు నచ్చిపోయి పావం! నెలవుతుంది" చెప్పింది సీతాలు.

నారాయణకు ఒళ్ళంతా ఒక్కసారి జలదరించింది.

కంగారు వడకులే. అడి సామాన్లన్నీ తీసి మున్నిపాలీ బండిలో ఏసేసి, గదంతా ఫినాల్తో కడిగించుకున్నాడు యాజులు మావ చెప్పుకుపోతోంది సీతాలు.

"ఈ అననూయత్త నోటికి, ఈడి చేతి వాటానికి జడిసిగాని, లేకపోతే ఈపాటికి ఈ గదిలో ఎవరో ఒకరు చేరిపోయేవారే- మరి నిన్నెట్టా రానిచ్చాడబ్బా?" అనుమానవడింది సీతాలు.

"నెలకి వది రూపాయలు అద్దె కట్టమన్నాడు, ఉత్తినే ఏమివ్వలేదు."

సీతాలు కళ్ళల్లో ఆశ్చర్యం తొంగి చూసింది.

"అయినా ఇప్పుడే కాదులే, నాలుగు డబ్బులు నంపాదించాక ఒక్కసారే లెక్కచూసి ఇమ్మన్నాడు" అవలీన్తూ అన్నాడు నారాయణ.

"నిద్రొస్తందేమో! వదుకో తరువాత వలకరించుకోవచ్చులే" అంటూ వెళ్ళి పోయింది.

ఆలోచనల్లో ఎప్పుడు నిద్ర వట్టిందో కూడా తెలియదు. గాఢ నిద్రలో మునిగి పోయాడు నారాయణ.

"అమ్మ అయిదు రూపాలు అడక్క రమ్మంది" అన్న పిలుపుకు ఉలిక్కివడి లేచాడు.

నీలం రంగు వరికిణి, వసువు జాకెట్టు, కొత్తగా వేసుకుంటున్నట్టుగా తెలుస్తున్న ఎర్ర ఓణి- మొత్తంగా కాంట్రాస్టు కలర్స్. ఎక్కడా మేవింగ్ కలవట్టేదు. అయినా వయసు వల్ల వచ్చిన గ్రేస్ ఫుల్ నెస్ తో మొహంలో ఏదో ఆకర్షణ. సోమయాజులు కూతుర్ని గుర్తు వట్టాడు.

ఏమిటి ఆలస్యం? అన్నట్లు చిరాగ్గా మొహం పెట్టింది.

"అంత ఉండదనుకొంటా- ఉండు నూత్తాను" జేబులు వెదికి ఒక రూపాయి కాగితం మూడు అరరూపాయలు రెండు పావలాలు- చిల్లర ఆమె దోసిట్లో పోసాడు.

"బంభా కావాలా? ఇప్పుడే సెప్పాల,

ప్రేమదేశం, నిన్నే పెళ్ళాడతా' చిత్రాల వరుస విజయంతో కుర్రకారు గుండెలో గుబులును రేకెత్తించిన, అందాల పొడుగు కళ్ళ నుండరిమణి 'టాటూ'కి, ప్రస్తుతం 'పెళ్ళి పిచ్చి' వట్టుకుందని అందరూ అనుకుంటున్నారట. దివంగత నటి దివ్యభారతి భర్త సాజిద్ నదియద్ వాలా.. టాటూల ప్రేమ వ్యవహారం బహిరంగరహస్యమే. కాగా, అతి తొందరలోనే అతనిని వివాహమాడేయ్యాలని టాటూ తెగ తొందరపడిపోతుందట. 'మంచి వక్సెస్ హీరోయిన్ గా కొనసాగుతున్న 'టాటూ'కి ఈ పెళ్ళి పిచ్చి ఏమిట్రా బాబూ!

మల్లా కాళీం సాయబ్బు ఎల్లిపోతే దొరకడు." అతడికి ఆమె మాటలు అరం అయ్యాయో లేదో కూడా తెలియదు. అతడు ఆకంగాడులోంచి తేరుకునేలోపే తుద్రున వరుగుతీసింది.

బయట ఉన్న మట్టి గోలెలోంచి నీళ్ళు దోసిలితో తీసుకొని, నోయా, మొహం కడుక్కున్నాడు. బ్రిడ్డి కింద నుంచి ఏటవాలుగా నూర్య కిరణాలు వదుతున్నాయి. బ్రిడ్డి మీద నందడి మొదలయింది.

మాలక్ష్మి ఒక చేత్తో బస్ రొట్టె, ఇంకో చేత్తో కాలకుండా పరికిణితో వట్టుకున్న నత్తు గ్లాసులో తీసుకొచ్చింది. అది తింటుండగానే సోమయాజులు వచ్చాడు.

"ఏం! రాత్రి నరిగా నిద్రపోలేదా?"

"ఏం నిద్రో- లోవలేమో దోమలు, వక్కనే రైళ్ళు, వైన బ్రిడ్డి మీద బన్నులు, న్యూటర్లు- నిద్రెక్కడా" నిన్నటిదాకా ఫుట్ పాత్ మీదున్న విషయం మర్చిపోయినట్టే మాట్లాడాడు.

అదేదో పెద్ద ఊకోలా వగలబడి నవ్వాడు సోమయాజులు.

"అంతేలే! నాలోజులుంటే అదే అలవాట వుతాది" సోమయాజులు మాట కూడా యానగానే మాట్లాడతాడు.

సోమయాజులు అక్కడే వుట్టాడు. ఏ అగ్ని హోత్రీకుడు కన్న బిడ్డో- చివరికి ఈ బ్రిడ్డి కిందకి చేరి ఇక్కడే కన్ను మూసింది, అతడి తల్లి. వెళ్తూ వెళ్తూ తన వారనత్వంగా సోమయాజుల్ని బ్రిడ్డి కింద వదిలి వెళ్ళింది. అక్కడే పెరిగాడు, పెద్దవాడయ్యాడు.

సోమయాజులు భార్య అననూయది కోనసీమలో ఏదో వల్లెటూరు. హైదరాబాద్ లో ఎల్క్వి పీయన్ వని చేసే వెంకట్రావుతో ప్రేమలో వడింది. అతనితో హైదరాబాద్ పారిపోయి వచ్చింది. ఏడాది బాగానే గడిచింది. మాలక్ష్మి కడుపులో వడ ఏణ్ణెలకి వెంకట్రావు కరెంటు ప్రమాదంలో చచ్చిపోయాడు. అద్దె కూడా

కట్టలేని ఆరిక వరిసితి అననూయను రోడ్డు మీదకి నెట్టింది. అదిగో అప్పుడే తలదాచుకోడానికి బ్రిడ్డి కిందికి చేరింది. తోడు కోనం వెళ్ళికాని సోమయాజులుతో కాపురం పెట్టింది. సోమయాజులు దురదృష్టవశాత్తూ, మాలక్ష్మి అదృష్టవశాత్తూ అననూయ కింక పిల్లలు కలగలేదు. సోమయాజులు దాని గురించి బాధపడనూ లేదు.

రైలు చక్రాల కిందవడి నలిగిపోయిన బదు వైనల బిళ్ళలాగా, చతురస్రాన్ని ఎదురు తొడురు కోణాలు వట్టుకుని సాగతీస్తే ఎలా ఉంటుందో- అలా ఉంటుంది, మాలక్ష్మి మొహం- నన్ను గా పొడుగా.

"జల్లి తాగు, నల్లారిపోతాది" అదిలింపుగా అంది.

"నువ్వు తాగావా?" మొహమాటంగానే అడిగాడు. అదే జీవితంలో మొదటిసారి, వరాయిస్తీని "నువ్వు" అని పిలవడం.

ఏదో విచిత్రంగా, డ్రిల్లింగ్ గా అనిపించింది.

"జల్లి తాగు- పేసింజరొత్తాది, ఏప్పు ల్లలమ్ముదాం, సీతాలు కొడుకులు అప్పుడే ఎల్లిపోయారు" తొందరచేసింది.

నారాయణకు ఒక్క ముక్క అరం కాలేదు. అరం కాలేదనడానికి మనసొప్పలేదు. అందుకే బస్ రొట్టె తిని, బాయ్ పూర్తిచేసి, మాలక్ష్మి వెనుకే బయల్దేరాడు. వేవ పుల్లల కట్ట ఒకటి నారాయణ చేతుల్లో ఉంచింది.

"ఏవుల్లలే ఏవుల్లలే ఏవుల్లలే" విచిత్రమైన శబ్దాలతో రాగయుక్తంగా అరుస్తూ రైలు అల్లంత దూరాన ఉండగానే తన విన్యాసాలు ప్రారంభించింది మాలక్ష్మి. అలవాటు లేకపోయినా, వరిసితి అరం కావడం వలన నారాయణ కూడా కిటికీల దగ్గర కేకలు పెడుతూ వరుగులు తీసాడు.

"ఎంతోచ్చింది?" బంది వెళ్ళిపోయాక

వదుగుతో వచ్చి రొప్పుతూ అడిగింది. భాళి చేతులు చూపించాడు. ఘక్కున నవ్వింది.

చేతిలో నాలుగు రూపాయల చిల్లర గలగల లాడిస్తూ గర్వంగా నవ్వింది. ఆమె చిరిగిన జాకెట్లోంచి తొంగిచూస్తున్న లేత యవ్వనపు పొంగులు సిగ్గువడేలా నవ్వింది.

"బతుకు తెరువు కోసం, శానా విద్యలు నేర్చుకోవాలి." న్వగతంగా అనుకున్నాడు.

రోజూ పొద్దుటే పాసింజరు బళ్ళకు వేపులలు అమ్మడం నెలు వట్టాల మీద దొరికే రాక్షస బొగ్గు ఏరుకొచ్చి వల్లీల బండి వాడికి అమ్మడం. ఎక్కడో అక్కడ కూలివస్తూ చేసి ఏరోజు డబ్బు ఆరోజు తెచ్చుకోవడం నారాయణ దినచర్యగా అయింది.

రైల్వే కాబిన్ దాటాక, అవుటర్ సిగ్గుల్ దగ్గర, అపేసి ఉంచిన గూడ్సు భోగీల్లో మాలక్ష్మీ-నారాయణ ఏకాంతంలో కలుసుకుంటున్నారన్న వార్త బ్రిడ్డి కింద ప్రవచనంలో గుప్పుమంది.

"ఏమంటావు మరి?" అడిగాడు సోమయాజులు.

"అనేదేవుంది, మనువాదతానంటున్నాడు గదా!"- "ఏటంటావు- అంతేకదా" అంటూ నారాయణ కేసి చూసి నవ్వుతూ తేల్చేసింది సీతాలు. సిగ్గువడ్డాడు నారాయణ.

సీతాలే నారాయణ తరపున పెద్దరికం వహించింది. వచ్చున్నాలు వడ్డించింది. మగ పెళ్ళివారి తరపున తగవులు పెట్టుకుని బూతులు తిట్టించి- మాలక్ష్మీ మకాం నారాయణ గదిలోకి మారింది.

నారాయణ కోసం సోమయాజులు కూడా కొంత ఖర్చు పెట్టి గోలీసోడాల బండి ఇప్పించాడు. ఇప్పుడు సోమయాజులు, నారాయణ కలిసే వెళతారు, కలిసే వస్తారు. సోమయాజులు బలం మరికొంత పెరిగింది, బ్రిడ్డి కింద.

నారాయణకు అదే బాధలేదు.

ఒకరోజు తీరిగ్గా కూచున్నప్పుడు సీతాలు అడిగాడు నారాయణ- "అక్కా! నీకేందనలు!"

విచిత్రంగా నవ్వింది సీతాలు. పెదాలు బిగించి నవ్వుతుంది. అలా నవ్వి నప్పుడు తుమ్మ మొద్దులాంటి శరీరం అదిరేలా నవ్వుతుంది. ఆమె గొంతులో మార్దవం ఉండదు. ఒకరకమైన కరకుదనం ఉంటుంది.

"ఎవరైనా ఏమైనా అనుకోనీ తమ్ముడూ."

"మొదట్లో రామారావనే నెవిటోడితో ఉండేదాన్ని. ఆడు బొగ్గులేదుకరాబోయి ఎనకాల వత్తన్న గూడ్సు బండిని కనుకోక దానికింద వడ్డాడు. ఆడు నచ్చిపోయాక ఏరే దిక్కులేకపోయింది. పిల్లలు నూత్రే సిన్నోళ్ళు. నా ఒక్కదాని రెక్కల కట్టం మీద కడుపునిండా కూడే దొరకదాయె. ఒళ్ళమ్ముకోడానికి ఇష్టం లేదు. అందుకే రైల్వే గేటు కాడ చెప్పులు కుట్టే శంకరాన్ని నమ్మాను. శంకారానికి భార్య ఉందనుకో- పిల్లలేరు. అయితేనే- నన్ను అన్యాయం సెయ్యడనే అనుకుంటున్నాను" టూకీగా చెప్పింది సీతాలు.

కాలం గడిచిపోతోంది. సోమయాజులు పోయి దాదాపు సంవత్సరం పైనే అవుతోంది. సోమయాజులు యాపారం, నారాయణ చూసుకొంటే, సోదా బండి వ్యాపారం సోమయాజులు మనవడు చూసుకుంటున్నాడు. నారాయణకు చెంవలదగ్గ వెంట్రుకలు తెల్లబడ్డాయి. ముఖంలో ముడతలు కూడా చోటుచేసుకున్నాయి.

కొడుకును అననూయకు తోడుగా, అమ్మమ్మ దగ్గరే సోమయాజుల షెడలోనే ఉంచాడు నారాయణ. గిట్టని వాళ్ళు అనలు కారణం అదికాదంటారు. నారాయణమో నోదూ వాయీ లేని వాడు. రేపు పొద్దున్న ఆ

ముసిల్లి గుటుక్కుమంటే, ఆ షెడ్ మీద అధికారం పోతుందేమోనని, ముందేకొడుకును అందులోకి చేర్చి, మాలక్ష్మీ ఈ ఏర్పాటు చేసిందంటారు. మాలక్ష్మీ కూతురుకు తొమ్మిదేళ్ళు వచ్చేయి. కొడుకు వదవారేళ్ళవాడు అయ్యాడు.

కన్నవాడెవ్వడో కనీసం చూడకపోయినా, సోమయాజుల్నే కన్న తండ్రిగా భావించింది మాలక్ష్మీ. సోమయాజులు కూడా ఎన్నడూ ఆ తేడా కనవదనివ్వలేదు. సొంతకూతురులాగే చూసుకున్నాడు. అందుకే కొడుక్కు కోరి కోరి సోమయాజులు పేరు పెట్టుకుంది.

"రాత్రి పొద్దోయాక, పెద్దోడు కేబిన్ దగ్గర గూడ్సు పెట్టెల కాడ్చించి వత్తంటే నూసాను" అన్నాడు నారాయణ.

"అయితే ఏంటంట?" అన్నట్టు చూసింది మాలక్ష్మీ.

"ఒక్కడే అయితే ఏమీ కాదు- అడితోపాటు సీతాలు కూతురు గౌరి కూడా ఉంది" అనలు విషయం బైట పెట్టాడు.

గతుక్కుమంది మాలక్ష్మీ. అయినా ముసిముసిగా నవ్వుతూ-

"మరి మనం చేసిన వసేంట్- ఆడు నీ కొడుక్కాదా? నీ దార్లోనే నడుతన్నాడు" నరనమాడింది భర్తతో.

"అదికాదే- అసలే ఆసీతాలు నోరు మంచిది కాదు. అల్లరయ్యేలోగా సీతాల్తో మాటాడితే మంచిదని, నా ఉద్దేశం" బీడిపొగ వదుల్తా చెప్పాడు.

"అట్లాగే రేపు మాటాడతాలే! అయినా అత్తకూతురేగా వరసేలే" అంది నవ్వుతూ.

ఏ జన్మ బంధాలో, ఎక్కడి బంధుత్వాలో, అక్కడ జాతులు, కులాలు, మతాలు కనిపించవు.

అంతా మానవ కులమే. పేదరికంలో ఉన్న స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు, న్వచ్చమైన మనసులు వికసిస్తాయి అక్కడ.

ఇవేమీ తెలియని చిన సోమయాజులూ, గౌరీ చేతిలో చెయ్యెనుకొని గూడ్సు పెట్టె లోంచి దిగుతున్నారు.

"ఓయ్- చోంజాజులు- నాకేందో అనుమానం గుంది. మాయమ్మగ్గానీ తెలిసిందా, సంవేత్తాది. ఇప్పటికే నాకు నెల దాటిపోయిందని అనుమానం గుంది."

"మాయమ్మతో సెప్తాలే భయవడకు" హోమీ ఇచ్చాడు సోమయాజులు.

వాళ్ళ నీడలు వెనుక నుంచి వదుతున్న నియాన్ లైట్ల వెలుతుర్లో వట్టాల మీద పొడుగ్గా సాగిపోతున్నాయి.

జగవతిబాబుకి గోల్డెన్ భాన్స్

భీమనేని త్రినివానరావు దర్శకత్వంలో జగవతిబాబు హీరోగా నిర్మించిన 'శుభమస్తు' చిత్రం మంచి హిట్ అయిన నంగతి పాఠకులకు గుర్తుండే వుంటుంది. కాగా మళ్ళీ వీరిద్దరి కాంబినేషన్లోనే 'శుభాకాంక్షలు' అన్న చిత్రం తయారు కానుంది. కుటుంబ తరహా చిత్రాలలో చక్కగా రాణిస్తున్న జగవతిబాబుకి, ఈ 'శుభాకాంక్షలు' చిత్రం మరింత గుర్తింపు తెస్తుందంటున్నారు.

మోడేకుర్తి సత్యనారాయణ.

